

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

21. marts 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 128/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 128/02	Sag C-461/20: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. februar 2022 — Advania Sverige AB og Kammarkollegiet mod Dustin Sverige AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2014/24/EU — artikel 72 — ændring af kontrakter i deres løbetid — overdragelse af rammeaftaler — ny kontrahent, der efter den oprindelige kontrahents konkurserklæring har overtaget sidstnævntes rettigheder og forpligtelser i medfør af rammeaftalen — eventuelt behov for en ny udbudsprocedure)	2
2022/C 128/03	Sag C-515/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2022 — B AG mod Finanzamt A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 122 — nedsat sats på levering af træ til brændsel — sontring på grundlag af varernes objektive karakteristika og egenskaber — former for træ bestemt til forbrænding, der tjener samme behov hos forbrugeren og konkurrerer indbyrdes — princippet om afgiftsneutralitet)	3

2022/C 128/04	Sag C-20/21: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 3. februar 2022 — JW, HD og XS mod LOT Polish Airlines (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 1, litra b), andet led – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – begrebet »sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes« – kontrakt om levering af tjenesteydelser – luftbefordring – flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation og omfatter flere delflyvninger udført af to forskellige luftfartsselskaber – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 7 – ret til kompensation – forsinkelse af den første delflyvning – søgsmål med påstand om kompensation anlagt mod det luftfartsselskab, der havde ansvaret for den første delflyvning, ved retten på denne delflyvnings ankomststed]	4
2022/C 128/05	Sag C-717/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 26. november 2021 — Provident Polska S.A. mod VF	4
2022/C 128/06	Sag C-718/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 26. november 2021 — L.G. mod Krajowa Rada Sądownictwa	5
2022/C 128/07	Sag C-720/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 26. november 2021 — Rzecznik Praw Obywatelskich	5
2022/C 128/08	Sag C-729/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 1. december 2021 — W. Sp. z o. o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi	6
2022/C 128/09	Sag C-771/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Győri Járásbíróság (Ungarn) den 14. december 2021 — JH mod Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) . .	7
2022/C 128/10	Sag C-782/21 P: Appel iværksat den 15. december 2021 af Aeris Invest Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 6. oktober 2021 i sag T-827/17, Aeris Invest mod ECB . .	7
2022/C 128/11	Sag C-807/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 21. december 2021 — Deutsche Wohnen SE mod Staatsanwaltschaft Berlin	8
2022/C 128/12	Sag C-823/21: Sag anlagt den 22. december 2021 –Kommissionen mod Ungarn	9
2022/C 128/13	Sag C-830/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 23. december 2021 — Syngenta Agro GmbH mod Agro Trade Handelsgesellschaft mbH	10
2022/C 128/14	Sag C-5/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. januar 2022 — Green Network SpA mod SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)	10
2022/C 128/15	Sag C-27/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. januar 2022 — Volkswagen Group Italia S.p.A. og Volkswagen Aktiengesellschaft mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	11
2022/C 128/16	Sag C-54/22 P: Appel iværksat den 27. januar 2022 af Rumænien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-495/19, Rumænien mod Kommissionen	12

Retten

2022/C 128/17	Sag T-286/09: Rettens dom af 26. januar 2022 — Intel Corporation mod Kommissionen (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for mikroprocessorer – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 – loyalitetsrabatter – »ikke-skjulte« begrænsninger – kvalificering som misbrug – undersøgelse vedrørende en lige så effektiv konkurrent – samlet strategi – samlet og vedvarende overtrædelse)	13
2022/C 128/18	Sag T-868/16: Rettens dom af 9. februar 2022 — QI m.fl. mod Kommissionen og ECB (Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – omlægning af den græske offentlige gæld – aftale om ombytning af gældsinstrumenter udelukkende for Eurosystemets centralbanker – den private sektors deltagelse – klausuler om kollektiv optræden – private kreditorer – offentlige kreditorer – tilregnelser – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – artikel 63, stk. 1, TEUF – artikel 120 TEUF til 127 TEUF og artikel 352, stk. 1, TEUF – ejendomsret – ligebehandling)	14
2022/C 128/19	Sag T-799/17: Rettens dom af 2. februar 2022 — Scania m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence – karteller – markedet for lastbilproducenter – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – aftaler og samordnet praksis vedrørende salgspriserne på lastbiler, tidsrammen for indførelsen af teknologi for emissionskontrol og overvæltning af omkostningerne til denne teknologi på kunderne – »hybrid«, kronologisk forskudt procedure – uskyldsformodning – princippet om upartiskhed – chartret om grundlæggende rettigheder – samlet og vedvarende overtrædelse – konkurrencebegrænsende formål – overtrædelsens geografiske udstrækning – bøde – proportionalitet – ligebehandling – fuld prøvelsesret)	14
2022/C 128/20	Sag T-616/18: Rettens dom af 2. februar 2022 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen (Tilsagn afgivet af Gazprom) (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – gasmarkederne i Central- og Østeuropa – afgørelse, hvorved de af en virksomhed foreslåede individuelle tilsagn gøres bindende – artikel 9 i forordning (EF) nr. 1/2003 – tilsagnenes tilstrækkelighed i forhold til de konkurrencemæssige betænkeligheder, som oprindeligt blev identificeret i klagepunktsmeddelelsen – Kommissionens afkald på at kræve tilsagn vedrørende visse af betænkelighederne – princippet om god forvaltningsskik – gennemsigtighed – begrundelsespligt – målene med EU's energipolitik – princippet om energimæssig solidaritet – magtfordrejning)	15
2022/C 128/21	Sag T-740/18: Rettens dom af 9. februar 2022 — Taminco og Arysta LifeScience Great Britain mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet thiram – godkendelse ikke fornyet – forordning (EF) nr. 1107/2009 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – ret til forsvar – procedurefejl – åbenbart urigtigt skøn – EFSA's kompetence – proportionalitet – forsigtighedsprincippet – ligebehandling)	16
2022/C 128/22	Sag T-27/19: Rettens dom af 2. februar 2022 — Pilatus Bank og Pilatus Holding mod ECB (Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke opgaver overdraget til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – sigtelse mod hovedaktionæren i et tredjeland – hæderlighedskrav – markedets opfattelse af hæderlighed – uskyldsformodning – proportionalitet – ret til forsvar)	16
2022/C 128/23	Sag T-317/19: Rettens dom af 9. februar 2022 — AMVAC Netherlands mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet ethoprophos – ikke-fornydelse af godkendelsen – forordning (EF) nr. 1107/2009 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – ret til forsvar – åbenbart urigtigt skøn – retssikkerhed – proportionalitet – forsigtighedsprincippet)	17
2022/C 128/24	Sag T-399/19: Rettens dom af 2. februar 2022 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen (Afslag på klage) (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – central- og østeuropæiske gasmarkeder – afslag på en klage – manglende EU-interesse – undtagelse for en statslig foranstaltning – forpligtelse til at foretage en omhyggelig undersøgelse – proceduremæssige rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004)	18

2022/C 128/25	Sag T-652/19: Rettens dom af 9. februar 2022 — Elevolution — Engenharia mod Kommissionen (Offentlige kontrakter – finansforordningen – udelukkelse fra procedurer for indgåelse af kontrakter og for tildeling af tilskud, der finansieres over EUF, i en periode på tre år – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – ret til at blive hørt – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet)	18
2022/C 128/26	Sag T-849/19: Rettens dom af 26. januar 2022 — Leonardo mod Frontex (Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – luftovervågningstjenester – annulationssøgsmål – manglende søgsmålsinteresse – afvisning – ansvar uden for kontraktforhold)	19
2022/C 128/27	Sag T-33/20: Rettens dom af 9. februar 2022 — Van Walle mod ECDC (Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i ECDC – bedømmelsesrapport for 2018 – ytringsfrihed – begrundelsespligt – tilfælde, der kræver en specifik begrundelse – anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn – omsorgspligt – ret til kontradiktion)	19
2022/C 128/28	Sag T-498/20: Rettens dom af 26. januar 2022 — Diego mod EUIPO — Forbo Financial Services (WOOD STEP LAMINATE FLOORING) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WOOD STEP LAMINATE FLOORING – det ældre internationale ordmærke STEP – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – varernes frie bevægelighed]	20
2022/C 128/29	Sag T-536/20: Rettens dom af 2. februar 2022 — LU mod EIB (Personalesag – ansatte i EIB – politik for værdighed på arbejdspladsen – psykisk chikane – undersøgelsesprocedure – annulationssøgsmål – endelig rapport fra undersøgelsesudvalget – forberedende retsakt – afvisning – afgørelse om afslag på klagen – akt, der indeholder et klagepunkt – formaliteten – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til forsvar – ret til at blive hørt – begrundelsespligt – ansvar)	21
2022/C 128/30	Sag T-589/20: Rettens dom af 9. februar 2022 — Calzaturificio Emmegiemme Shoes mod EUIPO — Inticom (MAIMAI MADE IN ITALY) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket MAIMAI MADE IN ITALY – det ældre EU-ordmærke YAMAMAY – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – formaliteten med hensyn til nye beviser – forandring af særpræget]	21
2022/C 128/31	Sag T-694/20: Rettens dom af 2. februar 2022 — Canisius mod EUIPO — Beiersdorf (CCLABELLE VIENNA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket CCLABELLE VIENNA – det ældre EU-ordmærke LABELLO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	22
2022/C 128/32	Sag T-116/21: Rettens dom af 2. februar 2022 — Maternus mod EUIPO — adp Gauselmann (WILD) [EU-varemærker – ugyldighedssag – ansøgning om EU-ordmærket WILD – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	22
2022/C 128/33	Sag T-173/21: Rettens dom af 2. februar 2022 — Novelis Deutschland mod EUIPO — CU.CO. (Grillbakke) (EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en grillbakke – ældre nationalt design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)	23
2022/C 128/34	Sag T-202/21: Rettens dom af 2. februar 2022 — Vita Zahnfabrik mod EUIPO — VIPI Produtos Odontológicos (VITABLOCS TriLuxe forte) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke VITABLOCS TriLuxe forte – det ældre EU-ordmærke TRILUX – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	24

2022/C 128/35	Sag T-233/21: Rettens dom af 26. januar 2022 — Meta Cluster mod EUIPO (Clustermedizin) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Clustermedizin – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]	24
2022/C 128/36	Sag T-765/14: Rettens kendelse af 17. december 2021 — Legakis m.fl. mod Rådet (Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – støtteprogram for stabilitet i Cypern – Eurogruppens erklæringer af 16. og 25. marts 2013 vedrørende Cypern – erklæring fra Eurogruppens formand af 21. marts 2013 vedrørende Cypern – fejlagtig angivelse af sagsøgte – åbenbart afvisningsgrundlag)	25
2022/C 128/37	Sag T-418/21: Rettens kendelse af 14. januar 2022 — Alauzun m.fl. mod Kommissionen og EMA (Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – ændring af tilladelsen til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Comirnaty – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – forberedende akt – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	25
2022/C 128/38	Sag T-40/22: Sag anlagt den 22. januar 2022 — Dado Ceramica m.fl. mod EUIPO — Italcer (Piastrelle)	26
2022/C 128/39	Sag T-47/22: Sag anlagt den 26. januar 2022 — DDR Kultur mod EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET)	27
2022/C 128/40	Sag T-48/22: Sag anlagt den 27. januar 2022 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	27
2022/C 128/41	Sag T-50/22: Sag anlagt den 21. januar 2022 — AL mod Rådet og Kommissionen	29
2022/C 128/42	Sag T-52/22: Sag anlagt den 28. januar 2022 — Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mod EUIPO — Ambrosetti Group (TEHA)	30
2022/C 128/43	Sag T-60/22: Sag anlagt den 28. januar 2022 — Chambre de commerce og d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mod EUIPO — Ambrosetti Group (TEHA)	31
2022/C 128/44	Sag T-65/22: Sag anlagt den 2. februar 2022 — PS mod EIB	31
2022/C 128/45	Sag T-68/22: Sag anlagt den 2. februar 2022 — Granini France mod EUIPO — Pichler (Joro)	32

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 128/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 119 af 14.3.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 109 af 7.3.2022

EUT C 95 af 28.2.2022

EUT C 84 af 21.2.2022

EUT C 73 af 14.2.2022

EUT C 64 af 7.2.2022

EUT C 51 af 31.1.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. februar 2022 — Advania Sverige AB og Kammarkollegiet mod Dustin Sverige AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-461/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2014/24/EU – artikel 72 – ændring af kontrakter i deres løbetid – overdragelse af rammeaftaler – ny kontrahent, der efter den oprindelige kontrahents konkurserklæring har overtaget sidstnævntes rettigheder og forpligtelser i medfør af rammeaftalen – eventuelt behov for en ny udbudsprocedure)

(2022/C 128/02)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Advania Sverige AB og Kammarkollegiet

Sagsøgt: Dustin Sverige AB

Konklusion

Artikel 72, stk. 1, litra d), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at en økonomisk aktør, som efter den oprindelige kontrahents konkurs, der har ført til likvidation af denne, kun har overtaget sidstnævntes rettigheder og forpligtelser i henhold til en rammeaftale indgået med en ordregivende myndighed, skal anses for at have efterfulgt denne oprindelige kontrahent delvist efter omstrukturering af selskabet som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. februar 2022 — B AG mod Finanzamt A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-515/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 122 – nedsat sats på levering af træ til brændsel – sontring på grundlag af varernes objektive karakteristika og egenskaber – former for træ bestemt til forbrænding, der tjener samme behov hos forbrugeren og konkurrerer indbyrdes – princippet om afgiftsneutralitet)

(2022/C 128/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B AG

Sagsøgt: Finanzamt A

Konklusion

- 1) Artikel 122 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at begrebet træ til brændsel som omhandlet i denne artikel betegner enhver form for træ, der ud fra sine objektive egenskaber udelukkende er bestemt til forbrænding.
- 2) Artikel 122 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at en medlemsstat, der i henhold til denne bestemmelse indfører en nedsat merværdiafgiftssats for levering af træ til brændsel, kan begrænse anvendelsesområdet for den nedsatte sats til visse kategorier af levering af træ til brændsel ved at henvise til den kombinerede nomenklatur, forudsat at princippet om afgiftsneutralitet overholdes.
- 3) Princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at national ret udelukker, at levering af træflis kan være omfattet af den nedsatte merværdiafgiftssats, selv om andre former for træ til brændsel er omfattet heraf, forudsat at træflis i gennemsnitsforbrugernes bevidsthed ikke kan substitueres med disse andre former for træ til brændsel, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 3. februar 2022 — JW, HD og XS mod LOT Polish Airlines
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)**

(Sag C-20/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 1, litra b), andet led – specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold – begrebet »sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes« – kontrakt om levering af tjenesteydelser – luftbefordring – flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation og omfatter flere delflyvninger udført af to forskellige luftfartsselskaber – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 7 – ret til kompensation – forsinkelse af den første delflyvning – søgsmål med påstand om kompensation anlagt mod det luftfartsselskab, der havde ansvaret for den første delflyvning, ved retten på denne delflyvnings ankomststed]

(2022/C 128/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: JW, HD og XS

Sagsøgt: LOT Polish Airlines

Konklusion

Artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor en flyvning er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation for hele rejsen og er opdelt i to eller flere delflyvninger, som udføres af forskellige luftfartsselskaber, kan ankomststedet for den første delflyvning ikke kvalificeres som »opfyldelsessted« i denne bestemmelses forstand, når et søgsmål med påstand om kompensation på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 udelukkende er foranlediget af en forsinkelse på den første delflyvning som følge af en forsinket start og er anlagt mod det luftfartsselskab, som havde ansvaret for den første delflyvning.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 22.3.2021.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen)
den 26. november 2021 — Provident Polska S.A. mod VF**

(Sag C-717/21)

(2022/C 128/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Provident Polska S.A.

Sagsøgt: VF

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelsen i artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som udtrykker den grundlæggende rettighed til beskyttelse af ens hjem, til hinder for en fortolkning af artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler⁽¹⁾, og navnlig af begrebet »betydelig skævhed«, der gør det muligt at opfylde en forbruger kreditaftale ved afdragsbetalinger, der udelukkende opkræves af den erhvervsdrivende på forbrugers bopæl?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 26. november 2021 — L.G. mod Krajowa Rada Sądownictwa

(Sag C-718/21)

(2022/C 128/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Appellant: L.G.

Indstævnt: Krajowa Rada Sądownictwa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en bestemmelse i national ret såsom artikel 69 § 1b, første punktum, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27.7.2001 — lov om de almindelige domstoles organisation (Dz. U. af 2020, poz. 2072), hvorefter en dommers erklæring om, at den pågældende ønsker at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, kun kan imødekommes, såfremt en anden myndighed giver samtykke?
- 2) Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter en erklæring fra en dommer om dennes ønske om at fortsætte i dommerembedet efter at have nået pensionsalderen, der er fremsat med forsinkelse, er uden virkning, uanset omstændighederne ved den manglende overholdelse af fristen og uanset betydningen af den manglende overholdelse af fristen for indhentelse af samtykket til, at dommeren må fortsætte i embedet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 26. november 2021 — Rzecznik Praw Obywatelskich

(Sag C-720/21)

(2022/C 128/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rzecznik Praw Obywatelskich

Sagsøgte: M. M., E. M. og X Bank Spółka Akcyjna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med artikel 4, stk. 3, og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, fortolkes således, at denne bestemmelse tillader anvendelsen af et retsmiddel såsom ekstraordinær appel, for at anfægte en dom, der er blevet endelig, når der er behov for at »sikre overholdelsen af princippet om en demokratisk retsstat, som virkeliggør principperne om social retfærdighed«, såfremt anvendelsen af dette middel er nødvendigt for at sikre effektiviteten af EU-retten?
- 2) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med artikel 4, stk. 3, og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, fortolkes således, at i en situation, hvor bestemmelser i national ret gør det muligt at ændre eller ophæve en dom, der er blevet endelig, ved anvendelse af et retsmiddel såsom ekstraordinær appel, såfremt der er sket en tilsidesættelse af de principper, der følger af en medlemsstats forfatning, skal disse bestemmelser da også kunne påberåbes som grundlag for ophævelse eller ændring af en endelig dom i tilfælde af tilsidesættelse af EU-retten?
- 3) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med artikel 4, stk. 3, og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at i en situation, hvor en national ret har tilsidesat EU-retten på en måde, som fører til en fejlagtig bedømmelse af sagen — ud fra et EU-retligt synspunkt —, vil en endelig dom fra den nationale ret kunne ophæves eller ændres ved anvendelsen af et retsmiddel såsom ekstraordinær appel, når en sådan beslutning kræver, at der foreligger en »alvorlig« tilsidesættelse af loven?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 1. december 2021 — W. Sp. z o. o. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

(Sag C-729/21)

(2022/C 128/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W. Sp. z o. o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) 1. Skal de EU-retlige momsbestemmelser fortolkes således, at det er tilladt at anvende en national bestemmelse — såsom artikel 6, nr. 1, i ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (lov af 11. marts 2004 om afgift på varer og tjenesteydelser) (Dz.U. 2021, pos. 685; herefter »momsloven«) — som fritager levering af en selvstændigt organiseret del af en virksomhed fra moms uden at gøre anvendelsen af en sådan fritagelse afhængig af betingelsen, som følger af artikel 19 Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (EUT L 2006, nr. 347/1, som ændret.), dvs. at modtageren træder i overdragerens sted?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal samtlige aktiver, der tilhører en sådan selvstændig del af den virksomhed, der drives af overdrageren, overdrages for at fritagelsen, som følger af momslovens artikel 6, nr. 1, finder anvendelse, og indebærer en ændring i denne henseende (navnlig at forsikringsaftaler og aftaler om forvaltning af de overtagne aktiver ikke overtages), at en momspligtig levering af varer har fundet sted?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Győri Járásbíróság (Ungarn) den 14. december 2021 — JH mod Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Sag C-771/21)

(2022/C 128/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Győri Járásbíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JH

Sagsøgt: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾, fortolkes således, at luftfartsselskabet er forpligtet til at træffe forholdsregler, der med rimelighed kan træffes, for at undgå aflysning af flyafgange selv i tilfælde af usædvanlige omstændigheder, der medfører fritagelse?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende, er luftfartsselskabet da som et led i de rimelige forholdsregler forpligtet til at:
 - a) vende tilbage med det luftfartøj, der var tildelt en flyafgang, men er blevet omdirigeret til en nærliggende lufthavn på grund af en storm, for at hente passagererne på den pågældende afgang, så snart flybesætningens flyvetid tillader det, og således at gennemføre denne flyvning? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, er luftfartsselskabet da ligeledes forpligtet til at gøre dette, selv om at denne handling måtte medføre, at luftfartsselskabet for at kunne gennemføre andre flyvninger, som var tildelt det pågældende luftfartøj, er nødt til at stille et andet fartøj og en erstatningsbesætning til rådighed i den lufthavn, hvorfra disse flyvninger afgår, som er luftfartsselskabets hjemlufthavn?
 - b) at befordre passagererne ad landevej til det luftfartøj, der var bestemt til at gennemføre flyvningen men er blevet omdirigeret til en nærliggende lufthavn 140 km fra den oprindelige lufthavn på grund af en storm, og at gennemføre flyvningen derfra?
 - c) at sende et erstatningsfly eller at befordre passagererne ad landevej til et erstatningsfly, der er sendt til en nærliggende lufthavn, og således gennemføre flyvningen?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Appel iværksat den 15. december 2021 af Aeris Invest Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 6. oktober 2021 i sag T-827/17, Aeris Invest mod ECB

(Sag C-782/21 P)

(2022/C 128/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Aeris Invest Sàrl (ved abogados R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos og M. Varela Suárez)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank, Europa-Kommissionen og Banco Santander, S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Rettens Tredje Udvidede Afdeling den 6. oktober 2021 i sagen Aeris Invest mod ECB, T-824/17, EU: T:2021:660, ophæves.

- Der gives medhold i de af Aeris Invest i første instans nedlagte påstande, og navnlig fastslås det, at afgørelserne LS/MD/17/405, LS/MD/17/419 og LS/MD/17/406 truffet af Den Europæiske Centralbank den 7. november 2017 er ugyldige, idet der herved blev givet afslag på begæringen om aktindsigt i en række dokumenter vedrørende sammenbruddet og afviklingen af Banco Popular Español, S.A., indlånssaldoen og den likviditetsstøtteder i en nødsituation er ydet Banco Popular Español, S.A..
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med artikel 184 i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appelsagen har appellanten fremsat to anbringender.

- Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at der med den appellerede dom er sket tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) for så vidt som i) det ikke er muligt at begære aktindsigt i de dokumenter, der er anmodet om i forbindelse med sag T-628/17, og ii) den appellerede dom er til hinder for, at appellanten kan udøve sin ret til effektive retsmidler, og idet den øger den manglende ligestilling mellem parterne. Under alle omstændigheder er denne begrænsning af chartrets artikel 47 ikke i overensstemmelse med chartrets artikel 52, stk. 1.
- Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at der med den appellerede dom er sket tilsidesættelse af Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/258/EF af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (herefter »afgørelse 2004/258«)⁽¹⁾, sammenholdt med chartrets artikel 47. Der er navnlig sket tilsidesættelse af artikel 1, 2 og 6 i afgørelse 2004/258 ved fortolkningen af formålet med afgørelse 2004/258, som ikke er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 80 af 18.3.2004, s. 42.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 21. december 2021 — Deutsche Wohnen SE mod Staatsanwaltschaft Berlin

(Sag C-807/21)

(2022/C 128/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Bødesagen mod: Deutsche Wohnen SE

Den anden part i sagen: Staatsanwaltschaft Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen⁽¹⁾ fortolkes således, at den inkorporerer det funktionelle virksomhedsbegreb, som findes i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og princippet om den funktionelle enhed i national ret med den konsekvens, at en bødesag under udvidelse af princippet om den juridiske enhed, som ligger til grund for § 30 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (lov om administrative forseelser), kan føres direkte mod en virksomhed, og bødepåleggelsen ikke kræver konstatering af en overtrædelse, som er begået af en fysisk og identificeret person, eventuelt under opfyldelse af alle subjektive og objektive kriterier for overtrædelsen?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 4-6, fortolkes således, at virksomheden skal have begået overtrædelsen, som er formidlet gennem en medarbejder, culpøst (jf. artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾), eller er det i princippet tilstrækkeligt for at pålægge virksomheden en bøde, at en objektiv tilsidesættelse af en pligt kan tilregnes denne (»strict liability«)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2021 –Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-823/21)

(2022/C 128/12)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Azéma, L. Grønfeldt, A. Tokár og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i direktiv 2013/32 ⁽¹⁾, sammenholdt med chartrets artikel 18, idet denne medlemsstat gør adgangen til proceduren for international beskyttelse og til at indgive en ansøgning om international beskyttelse for tredjelandsstatsborgere, der befinder sig på det ungarske område, herunder ved dets grænse, betinget af, at de gennemfører en forudgående procedure ved en ungarsk diplomatisk repræsentation i et tredjeland.
- Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til de asylretlige regler, som blev indført i Ungarn ved lov LVIII af 2020, der blev vedtaget som en midlertidig foranstaltning, men hvis gyldighed efterfølgende er blevet forlænget flere gange, skal alle personer, der ønsker at indgive en asylansøgning i denne stat, med enkelte undtagelser, først fremlægge en hensigtserklæring på den ungarske ambassade i Beograd eller Kiev, og de kan alene få adgang til proceduren for international beskyttelse efter et positivt svar på denne hensigtserklæring og udstedelsen af en indrejsetilladelse.

Kommissionen finder, at denne nye asylprocedure er uforenelig med artikel 6 i direktiv 2013/32 om fælles procedurer for tildeling og frtagelse af international beskyttelse, fortolket i lyset af chartrets artikel 18.

Retten til »adgang til proceduren«, som garanteres i direktivets artikel 6, indebærer først og fremmest en mulighed for, at tredjelandsstatsborgere, der befinder sig på en medlemsstats område, herunder ved dets grænse, kan indgive en ansøgning om international beskyttelse.

Det fremgår imidlertid af de gældende bestemmelser i lov LVIII af 2020, at såfremt tredjelandsstatsborgere, der befinder sig på det ungarske område, herunder ved dets grænse, giver udtryk for deres ønske om international beskyttelse, vil de ungarske myndigheder ikke betragte denne erklæring som indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i direktiv 2013/32. Ansøgningen vil ikke blive registreret, og den pågældende vil ikke blive givet de rettigheder, som tilkommer en ansøger. For at indgive sin ansøgning må den pågældende i stedet forlade det ungarske område, rejse tilbage til et tredjeland og først gennemføre en procedure på den ungarske ambassade i dette land.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og frtagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 23. december 2021 — Syngenta Agro GmbH mod Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

(Sag C-830/21)

(2022/C 128/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syngenta Agro GmbH

Sagsøgt: Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1 i forordning (EU) nr. 547/2011 ⁽¹⁾, sammenholdt med nr. 1), litra b), i bilag I hertil, fortolkes således, at navn og adresse på indehaveren af godkendelsen fra den oprindelsesmedlemsstat, hvorfra plantebeskyttelsesmidlet er blevet importeret, i tilfælde af parallelimport af et plantebeskyttelsesmiddel skal angives på emballagen i forbindelse med salg i en anden medlemsstat?
- 2) Skal artikel 1 i forordning (EU) nr. 547/2011, sammenholdt med nr. 1), litra f), i bilag I hertil, fortolkes således, at der i tilfælde af parallelimport af et plantebeskyttelsesmiddel er pligt til at angive det af producenten oprindeligt tildelte batchnummer uændret på emballagen, eller er det i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse, at parallelimportøren fjerner det oprindelige batchnummer og i stedet anbringer sit eget identifikationsnummer på emballagen, hvis parallelimportøren fører et register, af hvilket de af parallelimportøren benyttede varepartinumres overensstemmelse med de batchnumre, som indehaveren af godkendelsen af det plantebeskyttelsesmiddel, som skal importeres parallelt, har benyttet, fremgår?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 547/2011 af 8.6.2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår mærkningskrav vedrørende plantebeskyttelsesmidler (EUT 2011, L 155, s. 176).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. januar 2022 — Green Network SpA mod SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

(Sag C-5/22)

(2022/C 128/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: Green Network SpA

Sagsøgte og indstævnte: SF, YB og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan de EU-retlige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 ⁽¹⁾ — navnlig artikel 37, stk. 1 og 4, som fastsætter den regulerende myndigheds beføjelser, og bilag I — fortolkes således, at disse beføjelser også omfatter den beføjelse til at udstede pålæg, som den regulerende myndighed for det italienske elektricitetsmarked (ARERA) udøver over for elektricitetsvirksomheder, og hvormed myndigheden pålægger disse virksomheder at tilbagebetale til kunder, herunder også tidligere kunder eller dårlige betalere, beløbet svarende til det økonomiske vederlag, som disse kunder ved opfyldelse af en kontraktbetingelse, som myndigheden finder ulovlig, betaler til dækning af administrative forvaltningsomkostninger?

- 2) Kan de EU-retlige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 — navnlig artikel 37, stk. 1 og 4, som fastsætter den regulerende myndigheds beføjelser, og bilag I — fortolkes således, at den eventuelle erstatning eller tilbagebetaling til kunder på elektricitetsmarkedet, såfremt operatøren ikke overholder det for tjenesteydelsen aftalte kvalitetsniveau, også omfatter tilbagebetalingen af et økonomisk vederlag, som disse betaler, og som udtrykkeligt reguleres i en betingelse i den indgåede kontrakt og er godkendt, idet dette vederlag er helt uafhængigt af tjenesteydelsens kvalitet, men fastsat til dækning af operatørens administrative forvaltningsomkostninger?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. januar 2022 —
Volkswagen Group Italia S.p.A. og Volkswagen Aktiengesellschaft mod Autorità Garante della
Concorrenza e del Mercato**

(Sag C-27/22)

(2022/C 128/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere, nu appellanter: Volkswagen Group Italia S.p.A. og Volkswagen Aktiengesellschaft

Sagsøgt, nu indstævnt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan sanktioner for ukorrekt handelspraksis som omhandlet i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 2005/29/EF (¹) kvalificeres som administrative sanktioner af strafferetlig karakter?
- 2) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ bøde af strafferetlig karakter, som en juridisk person er blevet pålagt for ulovlig adfærd i form af ukorrekt handelspraksis, kan stadfæstes under en retssag og blive endelig, såfremt samme person i mellemtiden i en anden medlemsstat er blevet domfældt ved en straffedom, som er blevet endelig, før retsafgørelsen i søgsmålet til anfægtelse af den første administrative bøde af strafferetlig karakter har fået retskraft?
- 3) Kan bestemmelserne i direktiv 2005/29, navnlig artikel 3, stk. 4, og artikel 13, stk. 2, litra e), begrunde en fravigelse af forbuddet mod dobbelt strafforfølgning (*ne bis in idem*), der er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (efterfølgende inkorporeret i traktaten om Den Europæiske Union ved artikel 6 TEU) og Schengen-konventionens artikel 54?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

Appel iværksat den 27. januar 2022 af Rumænien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-495/19, Rumænien mod Kommissionen

(Sag C-54/22 P)

(2022/C 128/16)

Processprog: rumænsk

Parter

Appellant: Rumænien (ved E. Gane, L. Lițu, L.-E. Bațagoi, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Ungarn

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, Rettens dom i sag T-495/19 ophæves, for så vidt angår undersøgelsen af anbringendet om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning nr. 211/2011, og der træffes afgørelse i sag T-495/19, idet påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2019/721 tages til følge.
- Subsidiært tages appellen til følge, Rettens dom i sag T-495/19 ophæves, for så vidt angår undersøgelsen af anbringendet om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning nr. 211/2011, og sag T-495/19 hjemvises til Retten til fornyet behandling, i hvilken forbindelse der gives medhold i påstanden om annullation og Kommissionens afgørelse (EU) 2019/721 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Rumænien fremsat et anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning nr. 211/2011, sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union.

Retten har begået en retlig fejl og dermed tilsidesat disse bestemmelser:

- i) For det første med sin fortolkning af betingelserne for, at Kommissionen kan afslå at registrere et forslag til europæisk borgerinitiativ, navnlig for så vidt som Retten har fastslået, at der alene kan gives et sådant afslag, såfremt det *fuldstændigt kan afvises*, at Kommissionen kan fremsætte et forslag til EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne.

Et sådant initiativ falder imidlertid åbenbart uden for Kommissionens beføjelse til at fremsætte et forslag til retsakt, hvis der efter en *abstrakt* vurdering af de foreslåede foranstaltninger hersker alvorlig tvivl om, hvorvidt der på grundlag af traktaterne kan vedtages lignende foranstaltninger.

- ii) For det andet med sin fortolkning af Kommissionens mulighed for enten med forbehold eller betinget at kunne registrere et forslag til et europæiske borgerinitiativ.

I en sådan situation er Kommissionen imidlertid forpligtet til at inddrage alle de obligatoriske og fakultative oplysninger, der er indgivet af initiativtagerne, og den kan ikke se bort fra disse oplysninger, end ikke delvist.

RET TEN

Rettens dom af 26. januar 2022 — Intel Corporation mod Kommissionen

(Sag T-286/09) ⁽¹⁾

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for mikroprocessorer – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 – loyalitetsrabatter – »ikke-skjulte« begrænsninger – kvalificering som misbrug – undersøgelse vedrørende en lige så effektiv konkurrent – samlet strategi – samlet og vedvarende overtrædelse)

(2022/C 128/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intel Corporation, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Parr, D. Beard, QC, og barrister J. Williams)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, V. Di Bucci, N. Khan og M. Kellerbauer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, De Forenede Stater) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) (Paris, Frankrig) (ved advokat E. Nasry)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 3726 endelig af 13. maj 2009 om en procedure i henhold til [artikel 102 TEUF] og EØS-aftalens artikel 54 (sag COMP/C-3/37 990 — Intel) eller subsidiært en påstand om annullation eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren blev pålagt.

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a)-e), og artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2009) 3726 endelig af 13. maj 2009 om en procedure i henhold til [artikel 102 TEUF] og EØS-aftalens artikel 54 (sag COMP/C-3/37 990 — Intel) annulleres.
- 2) Artikel 3 i beslutning K(2009) 3726 endelig annulleres alene, for så vidt som den vedrører denne beslutnings artikel 1, litra a)-e).
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger i sagerne for Retten i sagerne T-286/09 og T-286/09 RENV og i appelsagen for Domstolen i sag C-413/14 P og betaler to tredjedele af de af Intel Corporation, Inc. og Association for Competitive Technology, Inc. afholdte omkostninger i samme sager, mens Intel Corporation og Association for Competitive Technology hver bærer en tredjedel af deres egne omkostninger.
- 5) Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) bærer sine egne omkostninger vedrørende sagerne for Retten i sagerne T-286/09 og T-286/09 RENV og appelsagen for Domstolen i sag C-413/14 P.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Rettens dom af 9. februar 2022 — QI m.fl. mod Kommissionen og ECB(Sag T-868/16) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – omlægning af den græske offentlige gæld – aftale om ombytning af gældsinstrumenter udelukkende for Eurosystemets centralbanker – den private sektors deltagelse – klausuler om kollektiv optræden – private kreditorer – offentlige kreditorer – tilregning – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – artikel 63, stk. 1, TEUF – artikel 120 TEUF til 127 TEUF og artikel 352, stk. 1, TEUF – ejendomsret – ligebehandling)

(2022/C 128/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: QI og de 15 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne, L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Laurinavičius og M. Szablewska, som befuldmægtigede, bistået af advokat H.-G. Kamann)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Europæiske Råd og Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Michoel, E. Chatzioakeimidou og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, sagsøgerne angiveligt har lidt efter gennemførelsen af den tvungne ombytning af statslige gældsinstrumenter inden for rammerne af omstruktureringen af den græske offentlige gæld i 2012 med henblik på private investorers deltagelse, som omfattede anvendelsen af klausuler om kollektiv optræden, som følge af adfærd og handlinger navnlig fra Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og ECB.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.
- 2) QI og de 15 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og ECB afholdte omkostninger.
- 3) Det Europæiske Råd og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Scania m.fl. mod Kommissionen(Sag T-799/17) ⁽¹⁾

(Konkurrence – karteller – markedet for lastbilproducenter – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – aftaler og samordnet praksis vedrørende salgspriserne på lastbiler, tidsrammen for indførelsen af teknologi for emissionskontrol og overvæltning af omkostningerne til denne teknologi på kunderne – »hybrid«, kronologisk forskudt procedure – uskyldsformodning – princippet om upartiskhed – chartret om grundlæggende rettigheder – samlet og vedvarende overtrædelse – konkurrencebegrænsende formål – overtrædelsens geografiske udstrækning – bøde – proportionalitet – ligebehandling – fuld prøvelsesret)

(2022/C 128/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Scania AB (Södertälje, Sverige), Scania CV AB (Södertälje) og Scania Deutschland GmbH (Koblenz, Tyskland) (ved advokaterne D. Arts, F. Miotto, C. Pommiès, K. Schillemans, C. Langenius, L. Ulrichs, P. Hammarskiöld, S. Falkner og N. De Backer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Farley og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens afgørelse C(2017) 6467 final af 27. september 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (sag AT.39824 — Lastbiler), eller subsidiært nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Scania AB, Scania CV AB og Scania Deutschland GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen (Tilsagn afgivet af Gazprom)

(Sag T-616/18) (¹)

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – gasmarkederne i Central- og Østeuropa – afgørelse, hvorved de af en virksomhed foreslåede individuelle tilsagn gøres bindende – artikel 9 i forordning (EF) nr. 1/2003 – tilsagnenes tilstrækkelighed i forhold til de konkurrencemæssige betænkeligheder, som oprindeligt blev identificeret i klagepunktsmeddelelsen – Kommissionens afkald på at kræve tilsagn vedrørende visse af betænkelighederne – princippet om god forvaltningsskik – gennemsigtighed – begrundelsespligt – målene med EU's energipolitik – princippet om energimæssig solidaritet – magtfordrejning)

(2022/C 128/20)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polen) (ved radca prawny K. Karasiewicz og advokaterne T. Kaźmierczak, K. Kicun og P. Moskwa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Meessen og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved K. Dieninis og R. Dzikovič, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Nowacki, som befuldmægtigede) og Overgas Inc. (Sofia, Bulgarien) (ved advokaterne S. Gröss og S. Cappellari)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Gazprom PJSC (Moskva, Rusland) og Gazprom export LLC (Sankt Petersborg, Rusland) (ved advokaterne J. Karenfort, J. Hainz, B. Evtimov, N. Tuominen og J. Heithecker og solicitor D. O'Keeffe)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens afgørelse C(2018) 3106 final af 24. maj 2018 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 (sag AT.39816 — Gasforsyning i de foregående omsætningsled i Central- og Østeuropa).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen, Gazprom PJSC og Gazprom export LLC afholdte omkostninger.

3) Republiken Litauen, Republiken Polen og Overgas Inc. bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 4 af 7.1.2019.

Rettens dom af 9. februar 2022 — Taminco og Arysta LifeScience Great Britain mod Kommissionen

(Sag T-740/18) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet thiram – godkendelse ikke fornyet – forordning (EF) nr. 1107/2009 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – ret til forsvar – procedurefejl – åbenbart urigtigt skøn – EFSA's kompetence – proportionalitet – forsigtighedsprincippet – ligebehandling)

(2022/C 128/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Taminco BVBA (Gand, Belgien) og Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Koleva, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1500 af 9. oktober 2018 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet thiram og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder thiram, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2018, L 254, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Taminco BVBA og Arysta LifeScience Great Britain Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i forbindelse med denne sag.
- 3) Taminco bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen har afholdt i sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Pilatus Bank og Pilatus Holding mod ECB

(Sag T-27/19) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke opgaver overdraget til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – sigtelse mod hovedaktionæren i et tredjeland – hæderlighedskrav – markedets opfattelse af hæderlighed – uskyldsformodning – proportionalitet – ret til forsvar)

(2022/C 128/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) og Pilatus Holding Ltd. (Ta'Xbiex) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Yoo, M. Puidokas og A. Karpf, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, A. Nijenhuis og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 2. november 2018, hvorved Pilatus Banks tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut blev inddraget.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Pilatus Bank plc og Pilatus Holding Ltd. bærer deres egne omkostninger og betaler de af ECB afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens dom af 9. februar 2022 — AMVAC Netherlands mod Kommissionen

(Sag T-317/19) (¹)

(Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet ethoprophos – ikke-fornyelse af godkendelsen – forordning (EF) nr. 1107/2009 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – ret til forsvar – åbenbart urigtigt skøn – retssikkerhed – proportionalitet – forsigtighedsprincippet)

(2022/C 128/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu, M. Grunhard og S. Englebert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras og A. Dawes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/344 af 28. februar 2019 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet ethoprophos, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EFT 2019, L 62, s. 7).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) AMVAC Netherlands BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag og sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 263 af 5.8.2019.

**Rettens dom af 2. februar 2022 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen
(Afslag på klage)**

(Sag T-399/19) ⁽¹⁾

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – central- og østeuropæiske gasmarkeder – afslag på en klage – manglende EU-interesse – undtagelse for en statslig foranstaltning – forpligtelse til at foretage en omhyggelig undersøgelse – proceduremæssige rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004)

(2022/C 128/24)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polen) (ved advokaterne K. Karasiewicz, T. Kaźmierczak, K. Kicun og P. Moskwa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Ernst, G. Meessen og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Gazprom PJSC (Moskva, Rusland) og Gazprom export LLC (Skt. Petersborg, Rusland) (ved advokaterne J. Karenfort, J. Hainz, B. Evtimov, N. Tuominen og J. Heithecker og solicitor D. O’Keeffe)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 3003 final af 17. april 2019 vedrørende afslag på en klage (sag AT.40497 — polske gaspriser).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 3003 final af 17. april 2019 vedrørende afslag på en klage (sag AT.40497 — polske gaspriser) annulleres.
- 2) Kommissionen betaler Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.’s omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 3) Gazprom PJSC og Gazprom export LLC bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Rettens dom af 9. februar 2022 — Elevolution — Engenharia mod Kommissionen

(Sag T-652/19) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter – finansforordningen – udelukkelse fra procedurer for indgåelse af kontrakter og for tildeling af tilskud, der finansieres over EUF, i en periode på tre år – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – ret til at blive hørt – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet)

(2022/C 128/25)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Elevolution — Engenharia, SA (Amadora, Portugal) (ved advokaterne M. Marques Mendes, R. Campos, A. Dias Henriques, M. Troncoso Ferrer og C. García Fernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Melo Sampaio, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 12. juli 2019 om en treårig udelukkelse af sagsøgeren fra deltagelse i procedurer for indgåelse af kontrakter og for tildeling af tilskud, der finansieres over Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), samt om offentliggørelse af oplysningerne vedrørende denne udelukkelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Elevolution — Engenharia, SA betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens dom af 26. januar 2022 — Leonardo mod Frontex**(Sag T-849/19) ⁽¹⁾****(Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – luftovervågningstjenester –
annullationsøgsmål – manglende søgsmålsinteresse – afvisning – ansvar uden for kontraktforhold)****(2022/C 128/26)***Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Leonardo SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Esposito, F. Caccioppoli og G. Calamo)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Grænsebevogtning (Frontex) (ved H. Caniard, C. Georgiadis, A. Gras og S. Drew, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Umbach, F. Biebuyck, V. Ost og M. Clarich,

Sagens genstand

Angående et søgsmål dels i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af udbudsbekendtgørelse FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG af 18. oktober 2019 med overskriften »Fjernstyrede flysystemer (RPAS, Remotely Piloted Aircraft Systems) til langvarig maritim luftovervågning i middel flyvehøjde«, som berigtiget, af de retsakter, der er vedlagt hertil som bilag, de af Frontex offentliggjorte spørgsmål og svar, referatet fra det informationsmøde, der blev afholdt i Frontex' lokaler den 28. oktober 2019, afgørelsen om at tildele denne kontrakt og enhver anden forberedende, tilknyttet eller afledt retsakt, dels i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt herved.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Agentur for Grænsebevogtning (Frontex) frifindes.
- 2) Leonardo SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Frontex afholdte omkostninger, herunder sagsomkostningerne vedrørende sagerne om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Rettens dom af 9. februar 2022 — Van Walle mod ECDC**(Sag T-33/20) ⁽¹⁾****(Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i ECDC – bedømmelsesrapport for 2018 – ytringsfrihed –
begrundelsespligt – tilfælde, der kræver en specifik begrundelse – anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn –
omsorgspligt – ret til kontradiktion)****(2022/C 128/27)***Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Ivo Van Walle (Järfälla, Sverige) (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2018.

Konklusion

- 1) ECDC frifindes.
- 2) Ivo Van Walle bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 30.3.2020.

Rettens dom af 26. januar 2022 — Diego mod EUIPO — Forbo Financial Services (WOOD STEP LAMINATE FLOORING)

(Sag T-498/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WOOD STEP LAMINATE FLOORING – det ældre internationale ordmærke STEP – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – varernes frie bevægelighed]

(2022/C 128/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diego Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Dabas, Ungarn) (ved advokat P. Jalsovszky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Forbo Financial Services AG (Baar, Schweiz) (ved advokat F. Kramer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. juni 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1630/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Forbo Financial Services og Diego Kereskedelmi és Szolgáltató.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Diego Kereskedelmi és Szolgáltató Kft betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 12.10.2020.

Rettens dom af 2. februar 2022 — LU mod EIB(Sag T-536/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – ansatte i EIB – politik for værdighed på arbejdspladsen – psykisk chikane – undersøgelsesprocedure – annullationssøgsmål – endelig rapport fra undersøgelsesudvalget – forberedende retsakt – afvisning – afgørelse om afslag på klagen – akt, der indeholder et klagepunkt – formaliteten – artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til forsvar – ret til at blive hørt – begrundelsespligt – ansvar)

(2022/C 128/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LU (ved advokat B. Maréchal)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Currall og B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation, i det væsentlige, af den endelige rapport fra undersøgelsesudvalget vedrørende værdighed på arbejdspladsen af 13. maj 2020 samt af afgørelsen truffet af EIB's formand den 26. maj 2020 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage over psykisk chikane, dels om erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af formanden for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) den 26. maj 2020 om afslag på den af LU indgivne klage over chikane annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EIB.
- 3) EIB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 23.11.2020.

Rettens dom af 9. februar 2022 — Calzaturificio Emmegiemme Shoes mod EUIPO — Inticom (MAIMAI MADE IN ITALY)(Sag T-589/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket MAIMAI MADE IN ITALY – det ældre EU-ordmærke YAMAMAY – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – formaliteten med hensyn til nye beviser – forandring af særpræget]

(2022/C 128/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Calzaturificio Emmegiemme Shoes Srl (Surano, Italien) (ved advokat R. Fragalà)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Inticom SpA (Gallarate, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juli 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1874/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Inticom og Calzaturificio Emmegiemme Shoes.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Calzaturificio Emmegiemme Shoes Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2020.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Canisius mod EUIPO — Beiersdorf (CCLABELLE VIENNA)

(Sag T-694/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket CCLABELLE VIENNA – det ældre EU-ordmærke LABELLO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 128/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maria Alexandra Canisius (Wien, Østrig) (ved advokat H. Asenbauer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Beiersdorf AG (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne J. Fuhrmann og V. von Bomhard)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. september 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2233/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Beiersdorf og Maria Alexandra Canisius.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Maria Alexandra Canisius betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Maternus mod EUIPO — adp Gauselmann (WILD)

(Sag T-116/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – ansøgning om EU-ordmærket WILD – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 128/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Maternus GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Zoebisch og R. Drozd)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Manea og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat K. Mandel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. december 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 932/2019-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem adp Gauselmann og Maternus.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Maternus GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 148 af 26.4.2021.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Novelis Deutschland mod EUIPO — CU.CO. (Grillbakke)

(Sag T-173/21) (¹)

(EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en grillbakke – ældre nationalt design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2022/C 128/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Novelis Deutschland GmbH (Göttingen, Tyskland) (ved advokat U. Herberth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Cuki Cofresco Srl (CU.CO.) (Volpiano, Italien) (ved advokaterne L. Saglietti og E. Bianco)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. februar 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1856/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Cuki Cofresco og Novelis Deutschland.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Novelis Deutschland GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens dom af 2. februar 2022 — Vita Zahnfabrik mod EUIPO — VIPI Produtos Odontológicos (VITABLOCS TriLuxe forte)

(Sag T-202/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke VITABLOCS TriLuxe forte – det ældre EU-ordmærke TRILUX – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 128/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. KG (Bad Säckingen, Tyskland) (ved advokaterne A. Theis og F. Hauck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: VIPI Indústria e Comércio, Exportação e Importação De Produtos Odontológicos LTDA (Pirassununga, Brasilien) (ved solicitor J. Blum)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 818/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem VIPI Indústria, Comércio, Exportação e Importação De Produtos Odontológicos og Vita Zahnfabrik H. Rauter.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Vita Zahnfabrik H. Rauter GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens dom af 26. januar 2022 — Meta Cluster mod EUIPO (Clustermedizin)

(Sag T-233/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Clustermedizin – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 128/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Meta Cluster GmbH (Pyrbaum, Tyskland) (ved advokat H. Baumann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Bosse og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. februar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2127/2020-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Clustermedizin som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Meta Cluster GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 242 af 21.6.2021.

Rettens kendelse af 17. december 2021 — Legakis m.fl. mod Rådet

(Sag T-765/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – støtteprogram for stabilitet i Cypern – Eurogruppens erklæringer af 16. og 25. marts 2013 vedrørende Cypern – erklæring fra Eurogruppens formand af 21. marts 2013 vedrørende Cypern – fejlagtig angivelse af sagsøgte – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2022/C 128/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Georgios Legakis (Palaio Faliro, Grækenland), Myrto Panagiota Legaki (Palaio Faliro), Maria Legaki (Palaio Faliro) og Melina Legaki (Palaio Faliro) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Gregorio Merino, E. Chatzioakeimidou, M. Balta og E. Dumitriu-Segnana, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for de tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af Eurogruppens erklæringer af 16. og 25. marts 2013 og erklæringen fra Eurogruppens formand af 21. marts 2013.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Georgios Legakis, Myrto Panagiota Legaki, Maria Legaki og Melina Legaki betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Rettens kendelse af 14. januar 2022 — Alauzun m.fl. mod Kommissionen og EMA

(Sag T-418/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – ændring af tilladelsen til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Comirnaty – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – forberedende akt – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 128/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Frankrig) og de 774 øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat F. Di Vizio)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, L. Haasbeek og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (ved S. Drosos, C. Schultheiss og S. Marino, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 4034 final af 31. maj 2021 om ændring af den tilladelse til markedsføring på særlige vilkår af det humanmedicinske lægemiddel Comirnaty — mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret) mod COVID-19, som blev meddelt ved gennemførelsesafgørelse C(2020) 9598 final, dels Det Europæiske Lægemiddelagents udtalelse af 28. maj 2021.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Virginie Alauzun og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 338 af 23.8.2021.

Sag anlagt den 22. januar 2022 — Dado Ceramica m.fl. mod EUIPO — Italcir (Piastrille)

(Sag T-40/22)

(2022/C 128/38)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøgere: Dado Ceramica Srl (San Giovanni in Persiceto, Italien), Antica Ceramica Rubiera Srl (Rubiera, Italien) og Star-Gres sp. Z o.o. (Końskie, Polen) (ved advokaterne A. Merlini og F. Carpi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Italcir SpA (Rubiera, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Italcir SpA

Det omtvistede design: EF-design (Piastrille) — EF-design nr. 6 581 245-0013

Sagen for EUIPO: ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. november 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1965/2020-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og ugyldighedsbegæringen tages til følge.
- Subsidiært, og idet den anfægtede afgørelse annulleres, hjemvises sagen til appelkammeret ved EUIPO med passende retningslinjer for gennemførelsen af den mundtlige forhandling og hensyntagen til nye og yderst relevante dokumenter.
- EUIPO og Italcir SpA tilpligtes at betale sagsomkostningerne og de af sagsøgerne afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 26. januar 2022 — DDR Kultur mod EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET)**(Sag T-47/22)**

(2022/C 128/39)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Berlin, Tyskland) (ved advokat I. Yeboah)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt)*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket THE PLANET — registreringsansøgning nr. 18 096 394*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. november 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2385/2020-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 27. januar 2022 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen**(Sag T-48/22)**

(2022/C 128/40)

*Processprog: tjekkisk***Parter***Sagsøger:* Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, J. Očková og O. Serdula, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/2020 annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt, for i alt 43 470 836,30 EUR.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/2020 af 17. november 2021 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2021) 8168), for så vidt som den udelukker udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt, for i alt 43 470 836,30 EUR.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

For det første annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne om anvendelsen af status som **aktiv landbruger**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013 ⁽¹⁾, for så vidt som den pålagde en korrektion, selv om Den Tjekkiske Republik ikke havde tilsidesat EU-retten under kontrollerne af status som aktiv landbruger. EU-retten er nemlig ikke til hinder for, at kriteriet om den del af indtægterne, der hidrører fra landbrugsvirksomheden, anvendes i tilfælde af, at to betingelser, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 1306/2013 foreligger. Desuden kræver EU-retten ikke, at der i forbindelse med kontrollerne af status som aktiv landbruger tages hensyn til såkaldt tilknyttede selskaber. Under alle omstændigheder tilsidesatte Kommissionen artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013 og proportionalitetsprincippet, eftersom den pålagde en finansiell korrektion, hvis størrelse ikke tager hensyn til den foreholdte overtrædelses grovhed.

For det andet annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne om de **såkaldte permanente græsarealer**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt begrundelsespligten i medfør af artikel 296 TEUF, for så vidt som den pålagde en korrektion, selv om den tidligere selv havde anerkendt, at ordningen for fortegnelse over permanente græsarealer i Den Tjekkiske Republik var i overensstemmelse med EU-retten. Desuden begrundede Kommissionen ikke sin afgørelse.

For det tredje annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne om **minimumskontrolprocenterne**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, for så vidt som den pålagde en korrektion, selv om Den Tjekkiske Republik overholdt den minimumskontrolprocent, der kræves i medfør af EU-retten. Desuden konstaterede Kommissionen ikke en af de overtrædelser, der allerede var blevet gjort gældende i den oprindelige meddelelse som led i revisionen, hvorved den tilsidesatte artikel 34, stk. 2, i forordning nr. 908/2014 ⁽²⁾. Under alle omstændigheder tilsidesatte Kommissionen artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013 og proportionalitetsprincippet, for så vidt som den pålagde en finansiell korrektion, hvis størrelse ikke tager hensyn til den foreholdte overtrædelses grovhed.

For det fjerde annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne om **inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, for så vidt som den pålagde en korrektion, selv om de anførte EU-retlige bestemmelser ikke kræver en systematisk kontrol af, om et areal har været støtteberettiget i de seneste år. Under alle omstændigheder tilsidesatte Kommissionen artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013 og proportionalitetsprincippet, for så vidt som den pålagde en finansiell korrektion, hvis størrelse ikke tager hensyn til den foreholdte overtrædelses grovhed.

For det femte annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne om **for sen indgivelse af ansøgningen**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, for så vidt som den pålagde en korrektion, selv om muligheden for at tilføje ansøgningens underskrift inden for fem dage ikke svarer til en for sen indgivelse af ansøgningen som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 640/2014 ⁽³⁾.

For det sjette annulleres den finansielle korrektion, der er blevet pålagt i forbindelse med konklusionerne i medfør af revisionen af budgetposten vedrørende **budgetdisciplin**. Kommissionen tilsidesatte artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013 og proportionalitetsprincippet, for så vidt som den foretog en urigtig beregning af denne korrektion, ikke mindst henset til betydningen af de andre anbringender.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6.8.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT 2014, L 255, s. 59).
- (³) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 181, s. 48).

Sag anlagt den 21. januar 2022 — AL mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-50/22)

(2022/C 128/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AL (ved advokat R. Rata)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af den anfægtede afgørelse af 22. oktober 2021 for så vidt angår de dele, som ikke giver sagsøgeren medhold i hans tidligere klager over Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheders (PMO) afgørelser af 3. marts 2021 og af 22. marts 2021 og, i det omfang det er relevant, tilpligtes de sagsøgte at opdatere de efterfølgende afgørelse, som fastsætter det nøjagtige beløb, der kan inddrives, i overensstemmelse hermed.
- Sagsøgte (¹) tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, 5, 9 og 10 i Rådets afgørelse af 29. april 2004 om vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende en person, som ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, for så vidt som sagsøgerens nettoindkomst blev beregnet henset til andre gaver/betalinger for hans tidligere militærtjeneste og tillægget for hans mors underhold af en anden person, hvilket medførte forkerte fradrag i henhold til artikel 5 i disse almindelige gennemførelsesbestemmelser ved beregningen af underholdsudgifterne for hans mor.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 85 og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår ydelsen til sagsøgerens mor, der behandles som et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, idet sagsøgeren ikke havde til hensigt bevidst at vildlede administrationen hvad angår de beløb, der blev modtaget for hans tidligere militærtjeneste.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af princippet om god forvaltning hvad angår ydelsen til sagsøgerens mor, der behandles som et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, for så vidt som administrationen havde kendskab til de beløb, som sagsøgeren modtog for hans tidligere militærtjeneste.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 85 og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn hvad angår børnetilskuddene til A og B for perioden fra den 1. februar 2013 til den 30. juni 2013, idet det ikke er godtgjort, at sagsøgeren var opmærksom på afslutningen af anbringelsesperioden og derfor ikke havde til hensigt bevidst at vildlede administrationen hvad angår afslutningen af anbringelsesperioden.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 85 og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn hvad angår børnetilskuddet til C, i) henset til den omstændighed, at det er godtgjort på tilfredsstillende vis over for administrationen, at C »aktuelt passes« af sagsøgeren, og ii) og at det ikke er godtgjort, at sagsøgeren bevidst havde til hensigt at vildlede administrationen.

(¹) I stævningen henvises, i påstandene, til »sagsøgte« (singularis).

Sag anlagt den 28. januar 2022 — Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mod EUIPO — Ambrosetti Group (TEHA)

(Sag T-52/22)

(2022/C 128/42)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne (Châlons-en-Champagne, Frankrig)
(ved advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ambrosetti Group Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Ambrosetti Group Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket TEHA — registreringsansøgning nr. 17 091 091

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 837/2021-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgerens retsforgænger med henblik på sagens behandling ved Fjerde Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. januar 2022 — Chambre de commerce og d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mod EUIPO — Ambrosetti Group (TEHA)

(Sag T-60/22)

(2022/C 128/43)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Chambre de commerce og d'industrie territoriale de la Marne en Champagne (Châlons-en-Champagne, Frankrig) (ved advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ambrosetti Group Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ambrosetti Group Ltd

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket TEHA — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 404 100

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 839/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgerens retsforløber i forbindelse med sagens behandling ved Fjerde Appelkammer

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. februar 2022 — PS mod EIB

(Sag T-65/22)

(2022/C 128/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PS (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 12. juli 2021, hvorved den ansøgning, som sagsøgeren indgav den 21. maj 2021, blev afslået.

- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, som omhandlet i artikel 11 i AXA's forsikringspolice, for varig invaliditet, med den maksimale sats, samt den ydelse, der er fastsat i artikel 9.1.13 i de administrative bestemmelser, og et beløb på 24 000 EUR for det forvoldte ikke-økonomiske tab.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af EIB's afgørelse af 12. juli 2021 om afslag på den ansøgning om erstatning, som sagsøgeren indgav den 21. maj 2021, har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af den grundlæggende ret til en effektiv social sikring for arbejdstagere som omhandlet i artikel 31, stk. 1, og artikel 34, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt af artikel 12 i den europæiske socialpagt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning, retten til at få sine sager behandlet inden for en rimelig frist og tilsidesættelse af EIB's omsorgspligt.

Sag anlagt den 2. februar 2022 — Granini France mod EUIPO — Pichler (Joro)

(Sag T-68/22)

(2022/C 128/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Granini France (Mâcon, Frankrig) (ved advokat J. Wachsmuth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Josef Pichler (St. Leonhard/Passeier, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Josef Pichler

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Joro — registreringsansøgning nr. 18 136 261

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. november 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2336/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at indsigelsesafdelingens afgørelse af 19. november 2020 ophæves, for så vidt som indsigelsen dermed blev forkastet med hensyn til varerne

ginsenglikør; japanske likører med smagsstilsætning i form af japansk blommeekstrakt; likør af rød ginseng; likør baseret på afskallet byg; stimulerende likør indeholdende japansk blommeekstrakt [umeshu]; alkoholholdige cocktailblandinger; alkoholholdige cocktails indeholdende mælk; alkoholholdige cocktails i form af afkølet gelatine; alkoholholdige cocktaildrikke med frugt; alkoholholdige drikke indeholdende frugter; alkoholholdige drikke baseret på te; færdigblandede alkoholholdige drikkevarer, andre end sådanne baseret på øl; færdigblandede alkoholholdige drikkevarer; aperitiffer; søde japanske druevine indeholdende ekstrakter af ginseng og cinchona-bark; vin af sort hindbær [bokbunajaju]; alkoholiske frugtdrikke; wine coolers [alkoholholdige drikkevarer]; frugtekstrakter, alkoholiske,

og at EU-varemærkeansøgning nr. 18 136 261 også afslås for disse varer.

-
- Subsidiært ophæves den anfægtede afgørelse.
 - EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA